

بررسی عوامل فرهنگی در خودکشی زنان شهرستان هرسین

زهرا ولدی نیا

چکیده:

هدف این پژوهش مطالعه بررسی عوامل فرهنگی در خودکشی زنان شهرستان هرسین است، که با استفاده از رویکرد توصیفی انجام شده است. نتایج حاصل از بررسی های گذشته و مبانی نظری این موضوع نشان داد که عوامل مهم دخیل در خودکشی که ریشه در فقر و فقر سنتی دارد، به ترتیب اهمیت عبارتند از: خشونت خانوادگی، القای فرهنگی (از کودکی با ذهنیت گفتار تهدید به خودکشی در مشاجرات والدین آشنا میشوند)، روابط سرد خانوادگی، ازدواج اجباری، مسئولیت بیش از اندازه، فقدان حریم خصوصی، چندهمسری، تعصبات نامعقول، فقدان ارتباط مناسب بین نسلها می باشد.

کلید واژه: خودکشی زنان، عوامل فرهنگی، شهرستان هرسین

مقدمه:

ولین نعمتی که خداوند به انسان عطا فرموده، زندگی است که بهره‌مندی از سایر نعم را امکان‌پذیر می‌سازد. لذا حفظ این نعمت، یکی از مهمترین مسئولیت‌ها و وظایف انسان است و فقط در صورتی می‌توان از آن چشم پوشید که ارزشی بالاتر از آن، نظیر حفظ دین مطرح باشد؛ چنانکه امام حسین (ع) می‌فرمایند: «اگر دین جدم جز با ریختن خون من زنده نمی‌ماند، پس ای شمشیرها مرا دریابید».

انسان‌ها همان گونه که حق ندارند، حیات و زندگی را از دیگران سلب کنند، اجازه ندارند به زندگی خود خاتمه دهند. در واقع همان گونه که کشتن دیگران، جرم و گناه است، خودکشی هم نوعی جرم و انحراف می‌باشد، اگر چه قوانین برای شخصی که اقدام به خودکشی ناموفق کرده، جریمه و مجازاتی در نظر نگرفته است، ولی این امر دلیلی بر جرم نبودن خودکشی نیست. انحراف و جرم، رفتاری است که با معیارهای پذیرفته شده یا انتظار اجتماعی گروه‌ها یا جامعه‌ای خاص، مغایرت داشته باشد. [۱] ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی در ایران، خودکشی را تقبیح می‌کنند، اما در دیدگاه دینی، مرگ داوطلبانه در جبهه‌های نبرد و رفتن روی مین برای باز کردن معبر یا عملیات انتحاری فلسطینیان، «شهادت» نامیده می‌شود، زیرا در جهت حفظ مصالح بالاتری انجام شده است.